

Rețeaua pentru
prevenirea și combaterea
violenței împotriva femeilor

28 noiembrie 2016

28 NOIEMBRIE 2016

DECLARAȚIE PENTRU SIGURANȚA FEMEILOR

| Rețeaua pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor |

Declarație pentru siguranța femeilor

5. măsuri strategice

Violența împotriva femeilor este o formă de încălcare a drepturilor omului și este rezultatul relațiilor inegale de putere între femei și bărbați. În cele mai grave forme ale sale, violența împotriva femeilor este o încălcare a dreptului la viață. În ultimul deceniu, statele Europei acordă prioritate eforturilor de a reduce toate formele în care violența împotriva femeilor se manifestă.

Noi, organizațiile nonguvernamentale active în lupta împotriva violenței domestice și a violenței asupra femeilor, considerăm că instituțiile publice, alături de societatea civilă, trebuie să continue și să-și intensifice eforturile de combatere a fenomenului violenței domestice, în aşa fel încât să ofere o protecție efectivă victimelor, să îmbunătățească accesul lor la justiție și să crească gradul de conștientizare a cetățenilor cu privire gravitatea actelor de violență în familie în general. Cu prioritate trebuie realizată armonizarea legislativă cu prevederile Convenției de la Istanbul din 11 mai 2011.

Considerăm totodată că este vital ca aceste eforturi să fie sprijinite prin alocarea de resurse financiare corespunzătoare de la bugetul public, întrucât violența împotriva femeilor și îndeosebi violența domestică reprezintă probleme de interes public.

Această declarație se referă la femeile victime ale violenței domestice, femeile fiind în mod disproportionat afectate de acest tip de violență, dar și de alte tipuri de agresiuni ca urmare a poziției lor subordonate în raport cu bărbații în societate și în familie. Conform datelor Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, o femeie din trei este victimă a unei forme de violență la un moment dat în viață, în România 1 din 4 femei a fost agresată fizic sau sexual de către partenerul său, iar 75% dintre aceste cazuri rămân neraportate. În România cifrele Poliției indică un număr de 33.317 de victime ale violenței în familie în 2015, însă cunoaștem faptul că multe din cazurile de violență domestică rămân neraportate oficial atunci când nu există un sistem bine pus la punct de protecție și asistență pentru victime.

Statul nu poate închide ochii și nu poate invoca dreptul la proprietate sau dreptul la viață privată atunci când între pereții casei se petrec fapte ce pun în pericol viața și integritatea fizică sau psihică a unei persoane. Legiuitorul român a înțeles și și-a asumat acest lucru, prin modificarea legii de prevenire și combatere a violenței în familie la începutul anului 2012, care a consfințit și în România dreptul victimei de a cere în instanță emiterea unui ordin de protecție prin care agresorul să fie îndepărtat din locuința comună și obligat să mențină o distanță minimă față de victimă pe durata unei perioade determinate. La mai bine de patru ani de la intrarea în vigoare a noii legi putem aprecia că sunt necesare proceduri pentru supraveghere a implementării ordinului

de protecție și introducerea unui ordin de interdicție emis de polițist la constatarea faptei pe baza unui chestionar de evaluare a riscului.

Putem afirma că politicile publice privind combaterea violenței împotriva femeilor și violenței domestice sunt încă adoptate la nivel simbolic în România și nu oferă siguranță reală victimelor. Totodată, violența domestică afectează diferit femeile în funcție de inegalitățile pe care acestea le trăiesc, de multe ori concomitent, pe baza etniei lor, statutului economic, dizabilității, orientării sexuale, vârstei etc. Considerăm necesară dezvoltarea unor politici publice incluzive, care să implice o abordare intersecțională și să asigure respectarea drepturilor tuturor femeilor.

Noi, organizațiile nonguvernamentale active în combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, ne oferim întreaga disponibilitate factorilor de decizie pentru a armoniza cadrul legislativ, a face eficientă implementarea legii și a îmbunătăți serviciile specializate oferite atât victimelor cât și agresorilor.

Am cules date statistice și informații timp de 4 ani și pe baza analizei acestora am identificat cinci măsuri strategice care pot îmbunătăți situația victimelor pe termen mediu și lung.

Cele 5 măsuri strategice sunt:

- Armonizarea legislației cu prevederile Convenției de la Istanbul

Argumente:

- România a ratificat Convenția de la Istanbul în 23 mai 2016 dar nu există în prezent propunerea de lege de modificare pentru armonizare legislativă în Parlament.

- Ordin de interdicție emis de polițist la constatarea faptei

Argumente:

- Ordinul de protecție prevăzut în legea 217 din 2003 republicată nu se poate emite în 24 de ore de la constatarea situației de criză. Durata medie de la momentul agresiunii până la depunerea la instanța de judecată a dosarului de solicitare de emitere a unui ordin de protecție este de 10 zile.
- Numărul total al omorurilor în 2015 în România a fost de 395 (din Raportul Ministerului Public pentru anul 2015). Din 395 de omoruri, 108 au avut loc în familie.

- **Monitorizarea agresorului față de care s-a emis un ordin de protecție și proceduri transparente ale poliției pentru prevenirea și combaterea violenței domestice**

Argumente:

- Nu există proceduri de supraveghere a respectării ordinului de protecție
- Conform legii, agresorul este judecat în stare de libertate pentru încălcarea ordinul de protecție
- Singura modalitate de apărare a victimei față de agresorul care a încălcat un ordin de protecție este apelul la 112
- Procedurile poliției pentru ordine publică nu sunt publice
- Modul de lucru al poliției cu victimele violenței domestice diferă de la o unitate la alta.
- Prin adoptarea unor proceduri publice pentru lucrul cu victimele violenței în familie se vor respecta prevederile Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012

- **Responsabilizarea agresorului**

Argumente:

- 50% din victimele violenței în familie își retrag plângerea prealabilă
- 2% din plângerile prealabile se finalizează cu trimiterea în judecată
- „Victimele criminalității ar trebui să fie protejate împotriva victimizării secundare și repetitive, precum și împotriva intimidării și a răzbunării, să primească sprijin adecvat pentru a se facilita recuperarea lor și să beneficieze de un acces suficient la justiție.” (*DIRECTIVA 2012/29/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului*)

- **Cel puțin 1 adăpost specializat pentru victimele violenței în familie în fiecare județ**

Argumente:

- 14 județe nu au adăposturi specializate pentru victimele violenței în familie

Rețeaua pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor este formată din următoarele organizații:

1. Asociația TRANSCENA, București

2. Asociația Femeilor Împotriva Violenței ARTEMIS, Cluj-Napoca

3. Fundația SENSIBLU, București

4. Asociația GRADO – Grupul Român pentru Apărarea Drepturilor Omului, București
5. Fundația Centrul Parteneriat pentru Egalitate, București
6. Asociatia pentru Libertate și Egalitate de Gen, A.LEG., Sibiu
7. Asociația Centrul de Dezvoltare Curriculară și Studii de Gen: FILIA, București
8. Asociația FRONT, București
9. Asociația ANAIS, București
10. E-ROMNJA – Asociatia pentru Promovarea Drepturilor Femeilor Rome, Bucuresti
11. Institutul Est European pentru Sănătatea Reproducerii – IEESR, Tg Mureș
12. Fundația Centrul de Mediare și Securitate Comunitară – CMSC, Iași
13. PAS ALTERNATIV, Brașov
14. Asociația pentru Promovarea Femeilor din România, Timișoara
15. Societatea Doamnelor Bucovinene, Suceava
16. Asociația ATENA DELPHI, Cluj-Napoca
17. Asociația SEVA – Șanse egale – Valoare – Autoritate, Suceava
18. Asociația SPICC – Solidaritate, Participare, Incluziune, Comunicare, Cooperare, Timișoara
19. Asociatia Quantic, București
20. Asociația All for Family, Constanța
21. Asociația Femeilor Universitare, București
22. Asociația VIS, Constanța
23. Psihosfera, Brașov

Se alătură și susțin această Declarație:

ANDREEA PAUL Paul
Gabriela Cîtu Gabriela Cîtu
IATURA BOIANA BRĂTOSIU Iatru
ONU VIOIANA Onu
ABDULAMIT ŞEILA Şeila
Georgiana Macovei Georgiana Macovei
SAWAN ANIRA Anira
SUDITU RALUCA GABRIELA Suditu
LAZĂR MARIA Lazăr
Rouciu Helenă Helenă
Gorea Claudiu Goreciu
Desașă Teodora-Alexandria Teodora
Iancuca Lucia - Alexandra Lucia
Daniela Jugaianaru Daniela
Neagu P. LUCEROM PAULA Neagu
Iordache Viorica Viorica
- BUGAȚ ANDREEA Andreea
PANIRU FERNANDA BACHILLER JUANNA Fernanda
PRESADA Florina Florina